

Склад команди:

«НИВА» Вінниця

Віце-президент клубу — І. Гатауллін
 Головний тренер — О. Іщенко
 Тренери — В. Атаманюк
 О. Кацман, Ю. Сивуха

Воротарі:

№ В. Циткін (1966)
 № Ю. Сивуха (1958)
 № О. Остапенко (1977)

Захисники:

№ Д. Лелюк (1974)
 № І. Зеленюк (1972)
 № В. Кондратюк (1975)
 № В. Запорожченко (1969)
 № О. Казьмин (1969)
 № С. Боровський (1970)
 № І. Руснак (1966)
 № І. Макогон (1969)

Півзахисники:

№ О. Рябцев (1974)
 № В. Бровченко (1976)
 № О. Лактіонов (1971)
 № Е. Піскун (1967)
 № А. Марченко (1968)
 № А. Корпонаї (1966)
 № Ю. Бондаренко (1972)
 № Є. Бурхан (1971)
 № В. Гащин (1972)

Нападаючі:

№ Є. Ястребинський (1969)
 № Б. Фінкель (1968)
 № О. Шевченко (1972)
 № О. Бабичук (1973)
 № О. Бессараб (1978)

1/16 фіналу. Матчі-відповіді

«Динамо» — «Динамо-3»
 «Десна» — «Металург» М
 «Чорноморець» — «Металіст»
 «Зірка-НІБАС» — «Нафтівик»
 СК «Миколаїв» — «Кривбас»
 «Карпати» — «Кристал» Х
 «Фортуні» — «Торпедо» З
 «Ворскла» — «Шахтар» М

Програма підготовлена прес-службою ФК «Нива»

Дизайн та верстка: «МакЛайн»
 т. 35-03-74

Склад команди:
«Прикарпаття» Івано-Франківськ

Президент клубу — А. Ревуцький
 Головний тренер — І. Юрченко
 Начальник команди — С. Микуляк
 Тренер — М. Гнатишин

Воротарі:

№ П. Сиротин (1967)
 № О. Рипан (1972)

Захисники:

№ Я. Ватаманюк (1963)
 № А. Грінер (1973)
 № М. Зуєнко (1972)
 № І. Карась (1971)
 № Д. Мазур (1967)
 № Р. Мостовий (1974)
 № М. Савка (1962)

Півзахисники:

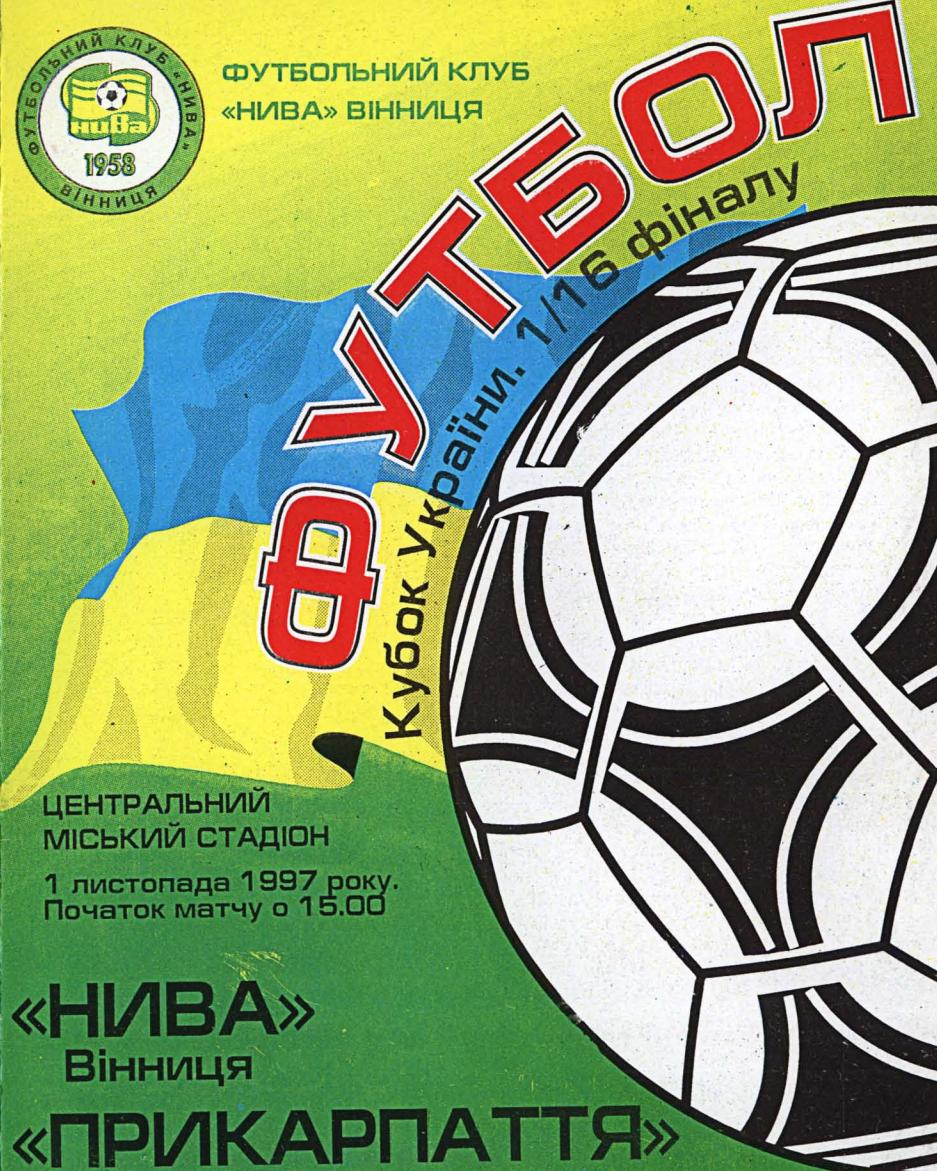
№ З. Васілів (1973)
 № Т. Ковальчук (1973)
 № Р. Максимюк (1974)
 № С. Матвій (1968)
 № В. Шумський (1972)
 № І. Юрченко (1960)

Нападаючі:

№ А. Амян (1978)
 № П. Нестерчук (1975)
 № Є. Римшин (1976)
 № П. Русак (1970)
 № С. Безпалих (1973)

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ
«НИВА» ВІННИЦЯ

«НИВА»
 Вінниця

«ПРИКАРПАТТЯ»
 Івано-Франківськ

ПРОГРАМА

Nº 11 (191)

Тифаж:
 150 прям.
 Друк: «Офсет»
 т. 27-88-46

ЗМІСНЕННЯ СКЛАДУ

Шість сезонів «Прикарпаття»

Роки	Ліга	І	В	Н	П	М'ячі	Очки	Місце
1992/гр.Б	Вища	18	3	6	9	9-18	12	9
1992/93	Перша	42	18	14	10	53-35	50	5
1993/94	Перша	38	26	7	5	81-33	59	1
1994/95	Вища	34	11	8	15	40-52	41	11
1995/96	Вища	34	12	8	14	49-49	44	11
1996/97	Вища	30	8	7	15	33-49	31	13

Три останніх сезони «Прикарпаття» особливими успіхами в чемпіонаті похвалитись не може. З року в рік сьогоднішнім кубковим суперникам вінничан доводилось вирішувати одне й те ж завдання - зберегти за собою місце серед команд вищої ліги, хоча в минулому сезоні, з самого початку, планувалось закріпити за Івано-Франківським місце в «десятці». Однак селекційна робота, проведена напередодні старти 6-го чемпіонату уже колишнім тренером «Прикарпаття» Борисом Стрельцовим, не дозволила команді вийти на якісно новий рівень, що і вплинуло на турнірні показники колективу у першому колі. Ситуація суттєво поліпшилась з приходом нового наставника - Віктора Колотова, котрий зумів збалансувати склад команди і націлiti її на вирішення життєво важливої проблеми. Одними з ключових матчів у долях вінницької та івано-франківської команд стали очні поєдинки, які пройшли на екваторі чемпіонату. Отримані в них прикарпатськими футbolістами перемоги (в обох випадках - 2:1) практично на сті відсотків дали відповідь на запитання, якому колективу і ді виступати в наступному сезоні.

Наставники «Прикарпаття» в минулому чемпіонаті задіяли 32 гравців, серед яких варто відзначити лідерів колективу: М. Зуенка (зіграв 29 ігор, забив 3 м'ячі), Д. Мазура - (27/4), С. Євглевського - (29), А. Зав'ялова - (26/9), Р. Максимюка - (26/2), П. Нестерчука - (22/2). Не можна не виділити і факт повернення в «Прикарпаття» Ігоря Юрченка, котрий у матчах другого кола приніс величезну користь справді рідній команді, а потім - знову очолив її.

Івано-франківський клуб один з небагатьох в Україні, який має міцну матеріально-

фінансову базу. Це дозволяє нині удосконалювати інфраструктуру і готувати резерви для основної команди. Заслуга у вирішенні фінансових проблем належить президенту ФК «Прикарпаття» Анатолію Ревуцькому. Він знаходить спільну мову з обласною та міською владою, з комерційними структурами.

Підготовку до нинішнього чемпіонату команда провела в Болгарії та Івано-Франківську. В цей період її керівництво провело велику роботу на трансферному ринку, прагнучи зміцнити колектив відомими виконавцями. Так, вдалося орендувати у «Дніпра» Римшина і Шумського, повернути в Україну з «Ростсельмашу» Рипана, заявити Русака і Безпалих... Що й говорити, повнення вагоме, до того ж вдалося зберегти кістяк команди зразка весни 1997 року.

Старт для івано-франківців склався вдало. Отримано переконливі перемоги над ЦСКА, «Металургом» з Маріуполя, «Ворсколою», привезено чіко із Запоріжжя. Але пізніше настало, дещо несподівано, серія поразок, яка відсунула «Прикарпаття» на законне місце в таблиці. Правда, цьому «допоміг» і календар ігор, який запрограмував матчі в Тернополі, Запоріжжі («Металург»), Києві, Донецьку («Шахтар»). Футболісти «Прикарпаття» виявилися не готовими до таких випробувань, і нині керівники команди обдумують основні напрямки роботи під час зимового міжсезоння.

У кубкових зустрічах івано-франківці великих успіхів не досягали, сходячи з дистанції задовільно до вирішальних матчів. Однак це не означає, що «Прикарпаттю» байдужий кубковий турнір, і в цьому матчі нашій «Ніві» доведеться ойт як нелегко...

ВІДЛУННЯ МИNUЛИХ БАТАЛІЙ

Вінницькі та івано-франківські футбольні дружини знайомі дуже давно, з 1958 року. Саме в першій офіційній грі «Локомотива» в ранзі команди майстрів класу «Б» суперником подолані стали спартаківці Станіслава. «Юні» заізничники отримали першу в своїй історії перемогу - 2:1, котра й була своєрідним почином для майбутніх високих досягнень.

Не раз і не два перетинались дороги сьогоднішніх су-

перників у колишніх союзних чемпіонатах і практично на всіх футбольних «поворах» (клас «Б», 2-а ліга) на ходинку вище розташовувались вінничани.

Пропонуємо ваші увазі статистику зустрічей між «Локомотивом» — «Нивою» і «Спартаком» — «Прикарпаттям», яка вичерпно розповість, хто і коли грав більш вдало.

Клас «Б»:

1958	2 : 1	0 : 0	1971	2 : 1	1 : 0	1985	1 : 0	0 : 0
1959	3 : 0	1 : 0	1972	0 : 1	0 : 1	1987	0 : 1	2 : 0
1960	5 : 0	1 : 0	1982	2 : 1	0 : 0	1988	1 : 1	0 : 1
1961	1 : 0	1 : 1	1983	2 : 0	2 : 1	1989	3 : 0	1 : 1
1963	1 : 2	2 : 0	1984	4 : 0	0 : 0			

Загальний баланс: 28+16=7-5, м'ячі: 38-13.

У чемпіонатах України ситуація прослідовується діаметрально протилежна. Перевага, причому помітна, за «Прикарпаттім». Так, в Івано-Франківську завжди перемагали гості, незважаючи на те, що футbolістам «Ниви» завжди вдавалось забити обов'язковий гол. У Вінниці гості дічі зуміли вийти «сухими» з воді: у сезоні 1992/93 років, коли «Ніва» була незаперечним лідером першості, івано-франківцям вдалося розділити очки, а в минулому чемпіонаті й повезти три повноцінні очки. Саме той матч запам'ятався вінницькому болівальніку і насамперед не тільки негативним результатом, а й «об'єктивним» суддівством Сергія Татуляна.

Україна

Рік	Ліга	Результат
1992/93	Перша	0 : 0 1 : 2
1994/95	Вища	2 : 0 1 : 3
1995/96	Вища	1 : 0 1 : 2
1996/97	Вища	1 : 2 1 : 2

Загальний баланс:
8+2=1-5, м'ячі: 8-11.

Примітка. У перших колонках графі «Результат» — матчі, проведені у Вінниці.

Крім календарних поєдинків у рамках чемпіонатів і першостей, сьогоднішні суперники зустрічалися і на кубкових дорогах. Так, у 1963 році на попередньому етапі розіграшу Кубка СРСР в Івано-Франківську сильнішими виявилися гості, перемігши «Локомотив» з рахунком 1:0. У матчах розіграшу Кубка України, які проходили без провідних команд тоді ще Української РСР «Спартак» і «Локомотив» зустрічалися тричі. В 1972 році в 1/16 фіналу суперники розійшлися мирно (у подоляні відзначились Дзюба і Богодєлов) і було призначено ще один матч. Він відбувся наступного дня, і більш вдалими були вінничани, які перемогли — 1:0 (Шидловський).

Помстились прикарпатці в наступному році, у Вінниці.

У півфіналі «Спартак», завдяки забитому мячу Алістра-това переміг і став учасником головного матчу кубка України.

17.11.96. «Ніва» — «Прикарпаття» — 1:2.
І показав С. Татулян нам на «двері»...

Євген Бурхан:

«СІМ'Я У МЕНЕ — ФУТБОЛЬНА»

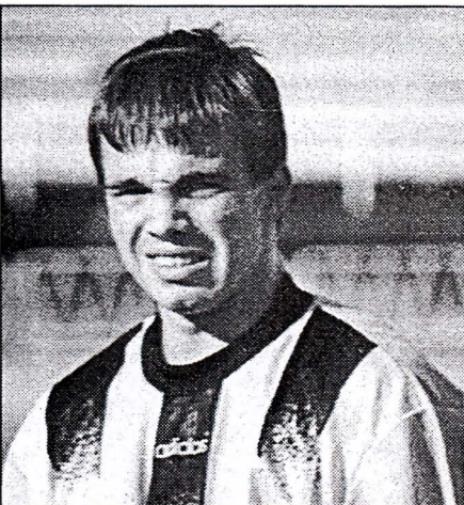
— Женя, з тринадцяти нових гравців, котрі напередодні старту 7-ої першості поповнили вінницьку команду, ти єдиний, хто з нею добре знайомий. Адже двічі, в 1988-у і 1994 роках виступав за колектив подільської «Ниви».

— Справді, поле центрального міського стадіону (раніше — «Локомотива») не є для мене чужим і вперше я вийшов на його газон навесні 1988 року. Олександр Олександрович Томах, «розмінявши» запорізький «Металург» на «Ниву», запросив з собою і мене. На що я, зрозуміло, погодився. В той час мене, ще молодого недосвідченого футболіста, приваблювали не захмарні матеріальні стимули, а гра, ази якої здобував під керівництвом досвідченого наставника, поруч з досвідченими футболістами. Крім того, не приходив, мені обіцяли вирішити питання армійської служби, яку я мав пройти у вінницькій команді. На жаль, ця проблема не була розв'язана (пропонували, правда, пограти два роки за «Сокіл» (Гайсин), і після моєго вдалого виступу на юнацькому турнірі в рідному Запоріжжі повернувся в «Металург». Вступив до університету і тим самим «вбив» одразу трьох зайців — грав за пристойну команду, отримав освіту, і в армію з вузів не призовали.

— Через п'ять років ти знову у Вінниці...

— Так, і запрошуєвав мене того разу Юхим Григорович Школьников, котрий... несподівано для себе залишив Поділля, пакуючи валізи до Тирасполя. В «Тілігу» я не поїхав. Був на той час уже жонатим на «шаргородській» Наташі, яка чекала дитину. Обіцяли квартиру для моєї сім'ї, але ці розмови зависли в повітрі. Після першого кола поїхав у Кіровоград до О.О. Іщенка, котрий вирішив для мене не тільки житлове питання, за що вдячний йому донині.

— В цьому зв'язку, мабуть, і відбулося

Євген Бурхан — півзахисник. Народився 27.05.1971 року в Запоріжжі.

У футболі з семи років. Перший тренер — В.А. Лейнер.

Виступав за команди: «Металург» (Запоріжжя), «Торпедо» (Запоріжжя), «Поліграфтехніка» (Олександрія), «Зірка-НІБАС» (Кіровоград).

Жонатий. Дружина — Наташа, дочка — Наташа (3 роки).

третє «пришестя» Бурхана в наше місто?

— Олександру Олексійовичу довіряю цілком, тому довго не роздумував. До того ж більшість хлопців добре знайомі. І не тільки по Кіровограду, але й ті, хто, як кажуть, із старої вінницької гвардії — Рябцев, Циткін, Бровченко, Остапенко, Лактіонов...

— *На твою думку, чи можна буде через деякий час пофірівняти «Ниву» з кіровоградською «Зіркою-НІБАС» у рік злету останньої на шосте місце в сезоні 1995/96 років?*

— Ваше питання я б залишив на перспективу. Сьогодні перед нами поставлено конкретне завдання — вихід у вищу лігу. Отож спочатку його необхідно вирішити, тоді й будемо думати про

високі місця в чемпіонаті. Наша команда створюється не на один конкретний рік, і точно можу спрогнозувати: якщо зміниться вона ще двома-трьома гравцями, то значно посилить свій ігровий потенціал.

— Ale віра в усіх є?

— Затрачено величезні зусилля для створення «Ниви» зразка літа-осені 1997 року (як суперспортівні, так і у фінансовому плані) і ми просто зобов'язані втілити в життя поставлену мету.

— Кілька слів про себе, сім'ю.

— Про себе багато говорити не буду. Закінчив спецклас при СК «Металург» і, зрозуміло, тривалий час виступав за футбольне Запоріжжя. Навчався футбольному ремеслу і ставленню до майбутньої основної професії у Сивухи, Тарана, Башкирова, Сорокалета, Волгіна. І не тільки я, а й партнери по тодішньому металургівському союзному дублю — Близнюк, Маркін,

Антиохін, Шкапенко... Дальше — просто кар'єра футболіста.

Дружина Наташа з Шаргороду. Колись я три місяці грав за «Граніт» в першості КФК і ті часи згадую із задоволенням. Слідкую за «Фортуну» Юхима Єріхмана і нині. Бажаю цій команді великих успіхів.

Батьки мої і моєго брата (Кирило Бурхан грає за «Торпедо», Запоріжжя), що не кажіть, футбольні. Мама, Тетяна Валентинівна, постійно переживає за нас, телефонує, розпитує... Батько, Юрій Михайлович, грав за «Металург» ще в перший союзний лізі, але дуже рано отримав серйозну травму хребта і змушений був розлучитися з футболом. Тому ми з Кирилом прагнемо на футбольних полях реалізувати той потенціал, який не встиг реалізувати наш батько. І дай, Боже, нам сил та вміння ніколи не розочаровувати батьків спортивними результатами.

Наші гості в розиграшах Кубка України

Сезон 1992 року

1/32 фіналу.	«Поліграфтехніка» (Олександрія) — «Прикарпаття»	0 : 0	(п. 4:3)
--------------	---	-------	----------

Сезон 1992/93 pp.

1/32. 1-й етап.	«Хутровик» (Тисмениця) — «Прикарпаття»	1 : 1	(п. 2:4)
1/32. 2-й етап.	«Прикарпаття» — «Лада» (Чернівці)	5 : 1	
1/16.	«Прикарпаття» — «Кривбас» (Кривий Ріг)	неявка	«Кривбаса»
1/8.	«Прикарпаття» — «Динамо» (Київ)	0 : 2	

Сезон 1993/94 pp.

1/32.	«Хімік» (Великий Бичків) — «Прикарпаття»	0 : 5	
1/16. 1-й етап.	«Норд-АМ-Поділля» (Хмельницький) — «Прикарпаття»	1 : 2	
1/16. 2-й етап.	«Прикарпаття» — «Ніва» (Тернопіль)	1:1, 1:4	

Сезон 1994/95 pp.

1/32.	«Галичина» (Дрогобич) — «Прикарпаття»	0 : 1	
1/16. 1-й етап.	«Хутровик» (Тисмениця) — «Прикарпаття»	2 : 1	

Сезон 1995/96 pp.

1/16. 2-й етап.	«Металург» (Нікополь) — «Прикарпаття»	2 : 0	
-----------------	---------------------------------------	-------	--

Сезон 1996/97 pp.

1/16.	«Поліграфтехніка» (Олександрія) — «Прикарпаття»	1 : 0	
-------	---	-------	--

Загальний баланс: 13+6=1-6, м'ячі – 17:15